

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Ut eo magis &c. Bulla ad Philippum Francorum Regem revocatoria
reservationum beneficiorum à Bonifacio factarum, & liberam Ordinariis
super Beneficia restituit potestatem: anno 1304.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1303.BENEDICTUS X. DICTUS XI.
PONTIFEX CXCVI.

ANNO DOMINI MCCCIII.

Benedictus antea Nicolaus Bocafinus Opiliorum Filius ex Tarvisinâ Civitate, Ordinis Prædicatorum Generalis, anno 1303: Bonifacius successit. Matrem suam splendidis ornataam vestibus agnosce-re noluit. Obiit anno 1304. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. Tom. I. fol. 182.*)

I.
Ex Cod.
Dipl. Leib-
nitii Tom. II.
pag. 319.

Declaratio Excommunicationis contra compli-
ces violentiae Prædecessoris ipsius Bonifa-
cio VIII. facta Perusii 7 Id. Junii an. 1304.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei ad perpetuam rei me-
moriam.

Fagitiolum scelus & scelestum flagitium, quod quidam sceleratissimi viri sumnum audentes nefas in personam bonae memorie Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, non sine gravi perfidia commiserunt puniendum, prole qui ex iustis causis hucus distulimus; sed ulterius sustinere non possumus, quin exurgamus, imo Deus in nobis exurgat, ut diligenter inimici ejus & ab ipsius facie fu-giant, qui oderunt eum. Dissidentur, inquam, si vere peniteant, sicut ad prædicacionem Jonæ, Nime conversa est; alias ut Jerico subvertantur. Olim liquidem, dum idem Bonifacius Anagniæ, proprie originis loco, cum sua curia refideret, ipsum nonnulli ditionis filii, primogeniti Satana, & iniquitatis alumni, pudore postposito & reverentia retrojecta, prælatum subdit, parentem liberi, & Vassalli Dominum, Guilielmus scilicet de Nogareto, Raynaldus de Supino, Thomas de Morolo, Ropertus filius dicti Raynaldi, Petrus de Genezzano, Stephanus filius ejus Adinulphus & Nicolaus natu quondam Matthiæ, Gisfredus Bassa, Orlandus & Petrus de Lu-paria cives Anagni: milites Sciarra de Co-lonna, Joannes filius Landulf, Gortisfredus natus Joannis de Ceccano, Maximus de Trebis, & alii factionis ministri, armati hostiliter & injuriose ceperunt, manus in eum injecerunt impia, protervas exercent cervices, ac blasphemiarum voces funestas ignominiosæ jactaverunt. Eorum etiam factæ & opera, per ejusdem factionis complices & alios thesaurus Romanæ Ecclesiæ ablatus violenter extitit & nequiter asportatus. Hæc palam, hac publicè, hac notorie, & in nostris etiam oculis patrata fuerunt; in his læse majestatis, perduellionis & sacrilegii, Legis Julie de vi pu-blica, Coineclia de Sicariis, privati carceris, rapinae, furti & tot alia, quot ex hujusmodi facinoribus secuta crimina & feloniae etiam delictum commissa notamus: in iis stupidi facti sumus: quis crudelis hic à lachrymis tempre-ret, quis odiosus compassionem non habeat? quis deset aut remissus Judex ad procedendum

non surgat? quis pius siue misericors non ef-ficiatur severus? hic violata securitas, hic im-munitas temerata, propria patri tutela non fu-i domus, refugium sumnum Pontificium dehonestatum est, & suo capto sponso, Eccle-sia quodammodo captivata. quis locus repe-rietur a modo tutus? Quæ sancta Romano violato Pontifice, poterunt inveniri? O pi-culare flagitium, o inauditum facinus! O Anagnia misera quæ talia in te fieri passa es! Ros & pluvia super te non cadant, in alios descendant montes, te autem transcant; quia te vidente & prohibere valente, fortis cecidit, & accinctus robore superatus est. O infelicissimi patratores non imitati, quem nos imitari volumus S. David, qui in Christum Domini, etiam inimicum, persecutorem & æmulum suum, quia dictum erat, nolite tangere Christos meos) manum extendere noluit; & in extendentem irru gladio justè fecit. Infandus dolor, lachrymabile factum, perni-ciosum exemplum, inexpiable malum, & confusio manifesta. Sume lamentum Ecclesia, ora tua fleribus rigent, & in adjutorium debita ultioris filii tui de longe veniant, & filia-tuæ de latere furgant. Verum quia scriptum est, feci judicium & justitiam & honor regis judicium diligit, nos in prædictis sic judiciis, quod ad honorem nostrum pertinet, facere cupimus, quod à justitia minime di-vertamus. Ideoque forma juris, quæ sicut hac sunt servatur in notoriis, observata præ-fatos superius nominatim expressos ceterosque participes, qui hæc in saepe dictum Bonifacium, in personis propriis exercerunt Anagniæ, omnesque qui in iis dederunt auxilium, confitum, vel favorem, denun-tiamus de Fratrum nostrorum consilio, præsen-te hac copiosa multitudine promulgatam à Canone excommunicationis sententiam incur-rit, ipsosque peremproriè, quatenus infra festum sanctorum Petri & Pauli proximè ven-turum, personaliter compareant coram nobis, iustam, dante Domino, nostram supra præmissis, quæ, ut prædictitur, notoria sunt, audituri sententiam, nosrisque mandatis & iussiōibus parituri humiliter. Alioquin, eo-rum non obstante absentia, contra eos via incidentes regia, procedemus. Hanc autem citationem nostram, quam non sine causa, ex certa scientia facimus, ipsos auctare volumus, sicut si eorum quilibet apprehendisset. Ut autem hujusmodi noster processus, ad commu-nem omnium notitiam deducatur &c.

Datum Perusii 7. Idus Junii Pontificatus an-no I.

ANNO
1304.

II.
Ex Mem. du
Clérgé de
France Tom.
z. p. 309.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, charissimo in Chri-sto Filio Philippo Regi Francorum il-lustris, salutem, & Apostolicam bene-dictionem.

UT eo magis erga Deum & Apostolicam sedem Regalis devotionis excrescat af-fectus, quo sibi gratiosam sedem repererit

supra

A N N O 1305. **s**uprà dictam, votis tuis annuimus, & tuas petitiones, quantum cum Deo possumus, favorabiliter exaudimus. Dudum siquidem Bonifacius Papa VIII. Prædecessor noster certis ex causis provisiones omnium Cathedralium Ecclesiæ & Regularium tunc in Regno vacantium, vel quas tunc vacare contingeret, dictæ sedis dispositioni reservare duxit, distictiū inhibendo omnibus ad quos jus eligendi, postulandi Praelatos in ipsis desideriis, aut confirmandi electiones, vel admittendī postulationes, vel alias earumdem Ecclesiæ provisionis, vel quævis alia dispositio pertinere, hujusmodi electionibus, postulationibus, confirmationibus, admissionibus, & provisionibus, & quibuscumque dispositionibus istarum Ecclesiæ se intromitteret hujusmodi reservatione durante quoquo modo præsumerent; ac de cætero decretiv ex tunc iritum & inane si fecis super hoc à quoquam fuerit scienter, vel ignoranter attentatum. Nos autem celsitudinis regalis obtenuit, pro cujus parte super hoc nobis exxit supplicatum reservationem, inhibitionem & decretum hujusmodi Apostolica auctoritate revocamus. Volentes ut prædicti omnes hujusmodi jure illis competenti, cum tempus inguerit, utantur libere, sicut prius nihilominus provisiones ac confirmationes electionum factæ post reservationem, inhibitionem, & decretum prædictum in dictis Ecclesiæ, dummodo alias Canonicas fuerint, plenaria obtineant firmatatem. Nec electiones, & postulationes factæ postmodum in predictis Ecclesiæ ex eisdem reservatione, inhibitione, ac Decreto, quin debitum fortiantur effectum, possint quomodolibet impediri.

Datum Viterbiæ 14. Kalendas Maii: Pontificatus nostri anno primo.

CLEMENS QUINTUS.
PONTIFEX CXCVII.
ANNO DOMINI MCCCCV.

Clemens Vafco, prius Bertrandus Agoutius, anno 1305. Lugduni coronatus est, ubi muri ruinâ Johannes Dux Britanniæ, Galliardus Papæ Frater oppressi, Philippus Pulcher, & Carolus Valesius laesi: Diadema Pontifici excussum est, ingentis pretii gemmâ amissâ. Hic sedem Apostolicam Româ Avenionem transtulit; Mox Viennæ Concilio habitu excidium Templariorum decretum, Crux in Valdenses assunta, Reformatio Ecclesiæ tentata. Tandem decepsit anno 1314. (*Magni Ballarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 184.*)

I.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 2.
P. 977.

Bulla Angliæ Regi de Provisione pro suo Nepte: anno 1305.

CLEMENS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo Regi Anglia illustri salutem & Apostolicam benedictionem.

Haber in te Fili carissime, firma spei nostra fiducia, quod, ad nos & Romanam Ecclesiam habens reverentiam filiale, ea quæ nostro grata sunt animo, placida tuis votis accedant, & illa intentis studiis ac plenis affectibus prosequaris.

Nuper siquidem Ecclesia de Manisstro Conventen. & Lichefelden. Dioc. per resignationem ejusdem Ecclesiæ Rectoris vacante nos, volentes ut ipsa Ecclesia tali committeretur personæ, cuius industria salubria in spiritualibus & temporalibus fusciperet incrementa, eandem Ecclesiam dilecto filio Raymundo sanctæ Romanæ Ecclesia Diacono Cardinali, Nepoti nostro, tunc in minori officio constituto, duximus conferendam. Quare celsitudinem Regiam rogamus & hortamur attentius, quatinus vota tua in hac parte nostris confirmans affectibus, hujusmodi collationem nostram, etiam Ecclesia ipsa ad dispositionem tuam forsitan pertineret, ratam habens & gratam pro reverentia Apostolica sedis & nostra, velis hanc vice æquo animo tolerare; per quam nec volumus, nec intendimus iuri tuo, si quod in collatione, vel alia dispositione ipsis Ecclesiæ habere dignosceris imposterum derogare. Et si de præfata Ecclesia alteri forsan tua serenitas providisset, provisionem irritare velis eandem, ipsumque nepotem nostrum in possessione pacifica ejusdem Ecclesiæ tua potentia brachio, prout opportunum extiterit, protegas & defendas. Præterea, cum idem Nepos noster pro adipiscenda possessione Prioratus de Orthingham, sive Selle, Dunlemon. Dioc. per nos super sibi collatis, ad partes Anglia Procuratores suos transmittat ad præsens. Celsitudinem Regiam iterato rogamus quatinus, quod Prioratus ejusdem possessionem pacificam valeat obtinere, Procuratoribus ipsis assistitis favoribus opportuniis. Sic igitur in hujusmodi nostrarum precium exauditione te nobis exhibeas liberalem, quod sinceratorem devotionis, quam ad nos & Apostolicam sedem te habere confidimus, valeamus cum gratiarum actionibus commendare.

Datum Lugdun. 6. Calendas Jan. Pontificatus nostri anno primo.

A N N O 1306.

II.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 2.
pag. 1017.

Ad Angliæ Regem, ne Nunciis Pontificiis molestias inferat: anno 1306.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo Regi Anglia illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Claris patere consuevit operibus, nosque sine ulla dubitatione tenemus, quod eximia devotionis ad eum & Apostolicam sedem claritate præfulgidus, Ecclesiæ Romanæ communitates & necessitates prudenter advertens, iūis profectibus desideranter intendis, & studio follicitudinis operofæ, ac intento prosequeris animo, qua Apostolicæ sedi placitura, & profutura cognoscis: Prudentia Regia, præferim in Regno tuo, diligenter evitans, quæ ipsis Ecclesiæ ac sedi ad displicentiam, vel dispensandum redundarent. Profecta magnificentiam tuam Apostolicis litteris alias rogasse meminimus, ut dilectis filiis magistris, Guilielmo Testa Archidiacono, Aranan. in Ecclesia convenarum, & Guilielmo Geraldii, Canonico Rothomagen. Capellanis & Nuntiis nostris in Anglia, quos ad partes illas pro certis nostris, & dictæ sedis negotiis duximus destinandos, cum opus esset.